

РЕШЕНИЕ

№ 13432

гр. София, 16.04.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 23 състав, в
публично заседание на 24.03.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Антоанета Аргирова

при участието на секретаря Емилия Митова, като разгледа дело номер **783** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 - чл.178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), вр. чл.40, ал.1 от Закона за достъп до обществена информация (ЗДОИ).
Образувано е по жалба от Р. А. К., чрез пълномощника- адв. А. С. срещу Решение № 93-00-33/06.01.2025 г., издадено от главния секретар на Изпълнителната агенция „Медицински надзор“ (ИАМН), в частта, в която не е предоставено копие от цялата преписка по т.3 от заявлението, допълнено с решение от 24.01.2025 г. на главния секретар на ИАМН.

Наведеното основание за оспорване е за противоречие на обжалвания акт с материалноправните разпоредби - 146, т.4 от АПК. Осъществяването му е аргументирано с доводи, че административният орган е предоставил единствено документите, които изхождат от жалбоподателката или са адресирани до нея, а документите от и до лечебното заведение (ЛЗ) не са приложени към решението. В преписката ИАМН се съдържа важна информация, предоставена от ЛЗ – обект на проверката, която касаела единствено здравословното състояние на заявителката, а не и на други лица. Освен медицинската документация в преписката се съдържали становища на ЛЗ, от които можело да се състави мнение относно дейността и обективността на

ИАМН, в качеството ѝ на контролен орган. Иска се отмяната на оспорения акт.

В съдебно заседание пред АССГ, процесуалният представител на жалбоподателя - адв. С. поддържа жалбата и моли за уважаването ѝ. Заявява искане за присъждане на разноски, за които прилага списък по чл.80 от ГПК, вр. чл.144 от АПК. Допълнително съображения за основателност на жалбата излага и в депозираните, в определения за това от съда срок, писмени бележки.

Ответникът- главния секретар на ИАМН – С. Д. лично и чрез процесуалния представител - юрк. П. изразява становище за неоснователност на подадената жалба и моли за отхвърлянето ѝ. Допълва, че е налице законово основание за отказ за предоставяне на медицинска документация, тъй като заявителката можела да се запознае със същата в ЛЗ на основание чл. 28б, ал. 1 и ал. 2 от Закона за здравето. Заявява искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Подробни съображения излага в представените по делото писмени бележки от 26.03.2025 г.

Административен съд София- град, след като обсъди релевираните с жалбата основания, доводите на страните в съдебно заседание, събраните по делото доказателства и служебно, на основание чл.168, ал.1, вр.чл.146 от АПК, провери изцяло законосъобразността на обжалвания акт, намира следното:

Със заявление, вх. № 93-00-33/17.07.2024 г., постъпило чрез системата за сигурно електронно връчване (ССЕВ), поддържана от М., Р. А. К. е поискала от ИАМН достъп до следната обществена информация:

1. Във връзка с депозирана жалба №96-00-213/07.03.2024 г. - копие от констативен протокол за проверка на Медицински център „Просперитас“ ООД, регистрирано в ТРРЛНЦ по ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място] – 1504, [улица], ет.2, представлявано от В. И. Т., включително имената на назначените служители, извършили проверката.
2. Във връзка с депозирана жалба №96-00-213/07.03.2024 г. - информация за имената и специалността на външния консултант, който ИА „Медицински надзор“ е назначила и е поискала становище, както и копие от становището му/й по случая.
3. Копие от цялата преписка, която е налична в ИА „Медицински надзор“ по повод депозираната жалба № 96-00- 213/07.03.2024 г.“

В заявлението е посочена желаната форма за получаване на информацията - по електронен път на посочен имейл адрес или интернет адрес, където се съхраняват или са публикувани данните.

С писмо 93-00-33/31.07.2024 г. от ИАМН заявителката е уведомена, че срокът за

предоставяне на информацията ще бъде удължен с до 14 дни, тъй като исканата информация се отнася до трето лице и е необходимо неговото съгласие за предоставянето ѝ.

С писмо изх. № 96-00-213/10.06.2024г. до заявителят е изпратено постановеното Решение № 93-00-33/15.08.2024 г. на ИА Медицински надзор, с което се отказва предоставянето на част от резултатите по преписката.

В резултат от обжалване на решението е образувано адм.д. № 8754/2024 г. по описа на АССГ. С Решение № 26261/06.12.2024 г. по адм. дело № 8754/2024 г. на Административен съд София-г рад, II отделение, 58 състав, съдът е отменил Решение № 93-00-33/15.08.2024г. на ИА Медицински надзор и е задължил органа да предостави исканата информация, включително копие от цялата преписка по извършената проверка.

В изпълнение на решението на АССГ е издадено оспореното в пределите на настоящото производство Решение № 93-00-33/06.01.2025 г. на главния секретар на ИАМН, като в съответствие с диспозитива му се предоставя „пълен достъп до поисканата обществена информация, свързана с дейността на ИАМН“. Реално по т.3 от решението обаче е предоставено копие на преписката, съдържащо се в деловодната система Eventis, като част от документацията съдържа писма, изпращани до заявителя, а друга част съдържа медицинска документация, депозирана единствено от заявителя във връзка с подадената жалба. Впоследствие ответникът е издал Решение №93-00-33/24.01.2025 г., чийто диспозитив е следният: „Допълвам Решение № 93-00-33/06.01.2025 г. (...) със следните мотиви: по т.3 (...)“. Вместо мотиви, в диспозитива е обективизиран изричен отказ за предоставяне на информацията по т.3 от заявлението, като са изложени и съображения, че исканата медицинска документация представлява здравна информация по смисъла на чл. 27, ал. 1 от Закона за здравето (ЗЗ) и при условията на чл. 28б, ал. 1 и ал. 2 от ЗЗ ЛЗ е длъжно да я предостави на пациентите.

В изпратената на съда и приета по делото адм. преписка се съдържа Заповед № РД -01-103/09.10.2023 г., с която изпълнителният директор на ИАМН, на основание чл.28, ал.2 от ЗДОИ е делегирал правомощията си по ЗДОИ на главния секретар на ИАМН.

При така приетото за установено от фактическа страна, съдът обуславя следните правни изводи:

Жалбата е допустима - налице са положителните условия, съответно липсват пречките, свързани със съществуването и упражняването на субективното публично право на оспорване по чл. 159 АПК. Жалбата е подадена срещу акт, който подлежи на съдебно оспорване (чл. 40, ал. 1 ЗДОИ) и от надлежна страна, процесуално легитимирана да го направи- засегнатия от

постановения отказ заявител (чл. 147, ал. 1 АПК). Подадена е и при спазване на преклузивния 14-дневен срок по чл. 149, ал. 1 АПК, вр. чл. 40, ал. 1 ЗДОИ.

Разгледана по същество, жалбата е основателна, по следните съображения:

Обжалваният административен акт е издаден от компетентен орган -главния секретар на ИАМН по делегация. Изпълнителният директор на ИАМН е задължен субект по ЗДОИ (чл. 3, ал. 1), който в съответствие със законово установената в чл.28, ал.2 ЗДОИ възможност, с издадената от него Заповед № РД-01-103/09.10.2023 г., е делегирал на главния секретар правомощията си да взема решения за предоставяне или за отказ от предоставяне на достъп до обществена информация.

Допуснати са обаче съществени нарушения на административнопроизводствените правила, довели и до противоречие с приложимите материалноправни норми, по следните съображения:

Първо с Решение № 93-00-33/06.01.2025 г. на главния секретар на ИАМН е създадена привидност, че се предоставя изцяло поисканата от заявителя информация, но реално предоставената информация не съответства на поисканата от заявителя, тъй като не представлява преписката в нейната цялост. Липсват цитираните в Констативен протокол от извършена проверка № КП-462/06.06.2024 г. документи: Заповед РД-13-389/17.04.2024 г. на ИАМН за определяне на проверяваща комисия и възлагане на проверка на Амбулатория за специализирана медицинска помощ – Медицински център „Просперитас“ ООД; писмо до д-р И. Т. за започване на проверка от 18.04.2024 г.; становище на лечебното заведение/ д-р И. Т., заедно с медицинската документация, която е относима към предмета на проверката; приложения към становището; становище от д-р В. Т., ведно с приложенията. При това макар актът формално да е благоприятен за оспорвания, тъй като с него се нарежда предоставяне на пълен достъп до заявената информация, по същество с решението се засягат правата и интересите на заявителя, тъй като търсената информация по т.3 от заявлението- копие от цялата преписка, която е налична в ИА „Медицински надзор“ по повод депозираната жалба № 96-00- 213/07.03.2024 г., не се предоставя.

Недопустимо впоследствие ответникът се опитва да санира допуснатия от него порок с издаването на Решение № 93-00-33/06.01.2025 г. То не е решение за допълване на мотивите, а представлява недопустимо изменение на властническото волеизявление на органа, обективизирано в диспозитива на първоначално издаденото решение - за предоставяне на пълен достъп по заявлението. Действително нормата на чл.22 от ЗДОИ предвижда възможност органът да поправи и/или допълни предоставената обществена информация в случаите, когато тя е неточна или

непълна и това е поискано мотивирано от заявителя. В случая обаче второто издадено решение не обективира волеизявление за допълване на акта, а недопустимо изменя в противоположен смисъл диспозитива на първото издадено от органа решение по т.3 от заявлението. Отстраняването на допуснати непълноти в акта, въпреки използвания от законодателя термин- решение за допълване, става чрез издаване на нов индивидуален административен акт с акцесорно значение, който няма самостоятелно съществуване. Допълващият административен акт има по дефиниция ограничено съдържание и с него не може да се изменя властническото волеизявление на органа в противоположен смисъл на вече упражненото с първоначално издадения акт правомощие. По същество допълнителното решение от 24.01.2025 г. не допълва създаденото в полза на заявителя право да получи достъп до търсената информация, а отменя създаденото такова. Както се посочи, решението за допълване съдържа отказ по т.3 от заявлението, който противоречи на диспозитива на т.3.1. от Решение №93-00-33/06.01.2025 г. Налице е различно и противоположно по смисъл волеизявление-нов акт на органа за отмяна на вече създаденото за заявителя право да получи пълен достъп, което е недопустимо. Така допуснатото съществено нарушение на административнопроизводствените правила обуславя отмяната на Решение № 93-00-33/06.01.2025 г. на главния секретар на Изпълнителната агенция „Медицински надзор“ (ИАМН), допълнено с решение от 24.01.2025 г. на същия орган по т.3 от подаденото от Р. А. К. заявление, вх. № 93-00-33/17.07.2024 г. по описа на ИАМН.

Отказът по т.3 от заявлението е и материално незаконосъобразен, по следните съображения:

Поисканата информация с т.3 от заявлението на жалбоподателя е във връзка с извършена от ИАМН проверка и тази информация обществена по смисъла на чл. 2, ал. 1 от ЗДОИ. По своя характер представлява служебна информация-информация, която се събира, създава и съхранява във връзка с официалната информация, както и по повод дейността на органите и на техните администрации, съгласно чл. 11 от ЗДОИ. Фактическите основания послужили за постановения отказ, обективиран в т.3 от допълнителното решение от 24.01.2025 г. са, че исканата медицинска документация представлява здравна информация по смисъла на чл.27 от ЗЗ - лични данни, които са свързани със здравословното състояние, физическото и психическото развитие на лицата, както и всяка друга информация, която се съдържа в медицинските рецепти, предписания, протоколи, удостоверения и в друга медицинска документация, и се предоставя от лечебното заведение при условията на чл. 28б, ал. 1 и ал. 2 от ЗЗ. Като правно основание се сочи разпоредбата на чл. 37, ал. 1, т. 2 от ЗДОИ, във връзка с чл. 28б от ЗЗ, според която този закон не се прилага в случаите,

когато се иска достъп до лични данни. Този извод на административния орган е неправилен и представлява превратно упражняване на правомощия спрямо релевантните по случая факти. В случая търсената със заявлението информация касае личните данни в медицинската документация единствено на заявителката Р. А. К., поради което и основанието за отказ по чл. 37, ал. 1, т. 2 от ЗДОИ е неприложимо. Тя следва да е съхранявана от ИАМН във връзка с упражнените ѝ пряко контролни правомощия по жалба № 96-00- 213/07.03.2024 г. Заявлението отговаря на изискванията на ЗДОИ, ответникът е задължен субект по смисъла на чл.3 ЗДОИ и предоставянето исканата информация е безспорно дължимо.

Въз основа на изложеното, Решение № 93-00-33/06.01.2025 г. на главния секретар на Изпълнителна агенция „Медицински надзор“, допълнено с решение от 24.01.2025 г. на главния секретар на ИАМН, в частта му по т. 3 от заявлението е постановено при осъществяване на отменителните основания по чл. 146, т. 3 и т. 4 АПК. На основание чл. 173, ал. 2 от АПК административната преписката следва да бъде върната на административния орган за произнасяне по заявлението с надлежен акт, съответен на указанията по прилагането на закона, дадени по-горе.

При този изход на спора и на основание чл.143, ал. 1 от АПК, жалбоподателят има право на разноски. Правото е своевременно упражнено, като преди приключване на устните състезания по делото е поискано присъждането им (чл.81 ГПК, вр.чл.144 АПК). Доказаните разноски са в размер на 310 лева - 10 лева заплатена дължима държавна такса и 300 лева заплатено адвокатско възнаграждение за защита, осъществена от един адвокат.

Воден от гореизложеното и на основание чл.172, ал.2, чл.173, ал.2 и чл.143, ал.1 АПК, Административен съд София-град, Второ отделение, 23-ти състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ, по жалба от Р. А. К., Решение № 93-00-33/06.01.2025 г. на главния секретар на Изпълнителната агенция „Медицински надзор“, допълнено с решение от 24.01.2025 г. от същия орган, в частта му по т. 3 от заявление за достъп до обществена информация с вх. № 93-00-33/17.07.2024 г. на ИАМН.

ИЗПРАЩА преписката на главния секретар на ИАМН за ново произнасяне по т.3 от заявление за достъп до обществена информация с вх. № 93-00-33/17.07.2024 г. на ИАМН, съобразно дадените в мотивите към решението указания по прилагането на закона, В 7-ДНЕВЕН

СРОК от съобщаването.

ОСЪЖДА Изпълнителна агенция „Медицински надзор“ да заплати на Р. А. К., ЕГН [ЕГН] сумата в размер на 310 (триста и десет) лева, разноси по делото.

Решението е окончателно и не подлежи на касационно оспорване (чл.40, ал.3 ЗДОИ).

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него.

СЪДИЯ: